

221. *Защо огньтъ гори по-слабо кога въздухътъ не е твърдъ плътенъ?* — Защото тогазъ е по-малко влечението, което принося въздухътъ; а въздухътъ е необходимъ за горѣнието и за отнасянето на въглекислотата, която ако ли не са изхвърли, забавя горѣнието.

222. *Защо огньтъ гори по-живо кога има вътрѣзъ?* — Защото бързото подновяване на въздуха принося по-много кислородъ въ досѣганье съ огъня, и му доставя повече изобилна храна.

223. *Защо мѣхътъ може да раздуха гаснѣющій огънь?* — Защото той прекарва надъ огъня едно голѣмо количество сгъстенъ въздухъ и чрезъ това значително усилва влечението.

224. *Защо въ пещъ горѣнието бива по-силно отъ колкото подъ сѣра?* — Защото въ пещъ притичаньето на въздуха е по-силно и влечението е по-голѣмо.

225. *Защо пещта като гори понѣкога издава шумъ?* — Причината на туй е: силното притичанье на въздуха и влечението; въздухътъ, като са промѣква на силжъ презъ пукнѣтинитъ на врачката, произвежда повече или по-малко силенъ шумъ; тѣзи пукнѣтини относително въздуха играѣтъ сѣщата роль, която и дупкитъ въ духалата.

226. *Защо този шумъ е по-малкъ, ако отворимъ врачката на пещта?* — Влечението ще бѣде по-малко и притичаньето на въздуха не толкозъ бързо; пукнѣтинитъ губѣтъ първото си значение и не привожда въ въздуха въ раздрусване.

227. *Защо кжсѣ хартия, туренъ на огънь безъ пламкъ не са запалѣ, но само са обръща на въглинна корица?* — Защото надъ огъня, между въглищата и хартията, нѣма никакъ кислороденъ въздухъ; а само въглекислота, станѣла отъ горѣнието на въгления, която е непригодна за горѣнието.

228. *Ако отворимъ изведижъ врачката на стаята, или ако подухамъ върху хартията, тя пламва зачасъ.* *Защо това?* — Защото течението на въздуха размахва въглекислотата и прави книгата да досѣга кислорода на въздуха, който е пригоденъ за горѣние.